

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 293

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 29 aprilie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 140 din 12 martie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative	2-4	272. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2015 al Companiei Naționale „Administrația Canalelor Navigabile” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor	11-13
Decizia nr. 148 din 17 martie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 123 alin. 1 din Codul penal din 1969 și art. 48 alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală din 1968	4-7	ACTE ALE CONSILIULUI DE MEDIERE	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
269. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2015 pentru Societatea Comercială „BĂIȚA” — S.A. Ștei, aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Comerțului și Turismului	7-9	24. — Hotărâre privind modificarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului de mediere, aprobat prin Hotărârea Consiliului de mediere nr. 5/2007	13
270. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2015 pentru Societatea Comercială „CONPET” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri	9-11	ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
		614. — Decizie privind sancționarea ASOCIAȚIEI CONSULT ȘCOLARI cu revocarea aprobării acordate și radierea din Registrul furnizorilor de programe educaționale	14
		615. — Decizie privind sancționarea Societății TISIA EXPERT — S.R.L. cu revocarea aprobării acordate și radierea din Registrul furnizorilor de programe educaționale	15
		★	
		Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 140**

din 12 martie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, excepție ridicată de Vasile Bărbulescu în Dosarul nr. 1.893/120/2014 al Tribunalului Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 970D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 30 septembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.893/120/2014, **Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.**

5. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Vasile Bărbulescu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri privind anularea unui act administrativ, respectiv a unei decizii privind eliberarea din funcția de comisar în cadrul Gărzii Financiare, reintegrarea în funcția publică anterior deținută sau într-o funcție echivalentă în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și obligarea la plata unei despăgubiri egale cu salariile indexate majorate, reactualizate, începând cu data eliberării din funcție și până la reluarea efectivă a raporturilor de serviciu.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile criticate sunt contrare dispozițiilor constituționale ale art. 115 alin. (6), art. 16 alin. (1) și art. 11 alin. (1) și (2), întrucât măsura eliberării din funcție a personalului Gărzii Financiare este de natură a afecta dreptul fundamental la muncă și la protecție socială prevăzut de art. 41 din Constituție. În acest sens arată că, potrivit dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2003 privind organizarea și funcționarea Gărzii Financiare, comisarii acestei instituții sunt funcționari publici cu statut special, iar măsura eliberării din funcție reprezintă o afectare a statutului funcției publice. Prin reorganizarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală se creează o discriminare privind tratamentul aplicat funcționarilor publici din Garda Financiară în comparație cu ceilalți funcționari publici în ceea ce privește accesul/ocuparea efectivă a funcțiilor publice și încetarea raporturilor de serviciu.

7. Totodată, consideră că a fost afectat regimul instituțiilor fundamentale ale statului, deoarece Garda Financiară face parte din categoria acestor instituții, având în vedere că în jurisprudența Curții Constituționale s-a statuat că sunt instituții fundamentale ale statului acelea reglementate expres de Constituție, în mod detaliat ori, sub aspectul existenței lor, în mod explicit sau doar generic.

8. De asemenea, arată că, prin Legea nr. 205/2012, Parlamentul a ratificat 5 scrisori de intenție cu Fondul Monetar Internațional, iar din cuprinsul acestora rezultă intenția statului român de a menține Garda Financiară, și nicidecum desființarea ei. Din această perspectivă, consideră că prin desființarea Gărzii Financiare sunt încălcate prevederile art. 11 alin. (1) și (2) din Constituție, potrivit cărora tratatele ratificate de Parlament fac parte din dreptul intern, iar statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce îi revin.

9. Se mai susține că sunt încălcate dispozițiile art. 20 alin. (1) din Constituție cu referire la art. 7 și art. 21 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, la Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, sub aspectul dreptului la muncă, și la Directiva 2000/78/CE. În acest context, menționează și Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici și Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

10. **Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

11. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Guvernul**, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

13. **Avocatul Poporului** își exprimă punctul de vedere în sensul constituționalității Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 29 iunie 2013, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 144/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 777 din 24 octombrie 2014.

17. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 11 alin. (1) și (2) referitor la dreptul internațional, art. 16 alin. (1) potrivit căruia „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*” și art. 115 alin. (6) privind limitele delegării legislative în materia ordonanțelor de urgență. De asemenea, în cuprinsul motivării excepției de neconstituționalitate se menționează prevederile art. 41 referitor la muncă și protecția socială a muncii și art. 20 alin. (1) din Constituție cu referire la art. 7 și art. 21 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, la Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, sub aspectul dreptului la muncă, și la Directiva 2000/78/CE din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 303/16 din 2 decembrie 2000.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative au mai format obiectul controlului de constituționalitate, în raport cu critici și prevederi constituționale similare, sens în care sunt, spre exemplu, Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014, și Decizia nr. 457 din 16 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 908 din 15 decembrie 2014, prin care Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate.

19. Referitor la criticile de neconstituționalitate în raport cu dispozițiile art. 115 alin. (6) din Constituție, Curtea a constatat că acestea sunt neîntemeiate, deoarece ordonanța de urgență prevede desființarea Gărzii Financiare, instituție publică de control care se afla în subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, însă această instituție nu poate fi încadrată în categoria instituțiilor fundamentale, întrucât, potrivit legii, și-a desfășurat activitatea în subordinea unui organ de specialitate al administrației publice centrale, iar nu în subordinea Guvernului sau a unui minister, așa cum prevăd dispozițiile art. 116—117 din Constituție, și nici nu a constituit o autoritate

administrativă autonomă. În acest context, Curtea a apreciat că măsurile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 nu sunt de natură a încălca art. 115 alin. (6) din Constituție, întrucât, pe de o parte, deși vizează structura organizatorică a unor instituții fundamentale ale statului, nu afectează nici capacitatea administrativă și nici funcționarea acestora, iar, pe de altă parte, în ceea ce privește Garda Financiară, deși actul normativ prevede desființarea acestei instituții, cu consecința directă a afectării regimului său juridic, aceasta nu reprezintă o instituție fundamentală a statului, care să cadă sub incidența protecției prevederilor art. 115 alin. (6) din Constituție.

20. În ceea ce privește neafectarea prin ordonanță de urgență a drepturilor, libertăților și îndatoririlor prevăzute de Constituție, interdicție stabilită ca atare de dispozițiile constituționale ale art. 115 alin. (6), Curtea a apreciat că incidența acestora este subsecventă în acest caz stabilirii unor drepturi, libertăți sau îndatoriri fundamentale al căror exercițiu sau existență să fi suferit o restrângere sau o vătămare. În cauza supusă controlului de constituționalitate, drepturile pretins a fi încălcate sunt cele referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor — art. 16, respectiv cele privind munca și protecția socială a muncii — art. 41 din Legea fundamentală.

21. Cu privire la susținerea potrivit căreia dispozițiile criticate sunt neconstituționale, întrucât măsura eliberării din funcție a personalului Gărzii Financiare, adoptată prin ordonanță de urgență, este de natură a afecta statutul funcției publice pe care acesta o deținea potrivit dispozițiilor din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003, cu consecința încălcării dreptului fundamental la muncă prevăzut de art. 41 din Constituție, Curtea a reținut că și aceasta este neîntemeiată. Astfel, potrivit art. 41 din Constituție, dreptul la muncă nu poate fi îngrădit, iar alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă. Prin adoptarea măsurii legislative a desființării Gărzii Financiare, cu consecința eliberării din funcție a personalului aferent, nu se îngreșește alegerea profesiei sau a locului de muncă, deoarece activitatea personalului noilor structuri create în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală trebuie să se circumscrie regulilor pe care legiuitorul le-a edictat în vederea creării cadrului legal de funcționare a acestora. Or, ordonanța de urgență prevede că, în urma preluării activității Gărzii Financiare de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, se înființează două noi structuri, Direcția generală antifraudă fiscală și, în cadrul acesteia, Direcția de combatere a fraudelor, cu consecința organizării unor concursuri sau examene în scopul numirii personalului care să desfășoare activitățile care cad în competența noilor structuri. Așa fiind, nimic nu îi împiedică pe foștii angajați ai Gărzii Financiare să opteze pentru înscrierea la procedurile de concurs sau de examen pentru încadrarea în structurile nou-înființate, legea garantând, în condiții de egalitate, accesul la exercitarea unei profesii, și anume la cea de funcționar public — inspector antifraudă.

22. Referitor la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16, Curtea a observat că autorii excepției deduc neconstituționalitatea prevederilor criticate dintr-un pretins tratament discriminatoriu aplicat personalului încadrat în structurile administrației fiscale, determinat de modalitatea diferită în care legiuitorul reglementează încadrarea în noile structuri: prima categorie, cea a personalului Autorității Naționale a Vămilor, al direcțiilor generale ale finanțelor publice, precum și a personalului direcțiilor regionale pentru accize și operațiuni vamale, direcțiilor județene și a municipiului București pentru accize și operațiuni vamale, a fost preluată de noile structuri create în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în vreme ce a doua categorie, cea a personalului Gărzii Financiare, a fost eliberată din funcție, încadrarea în structura nou-înființată

realizându-se prin concurs sau examen. Or, în ceea ce privește principiul egalității, Curtea a statuat în mod constant, în jurisprudența sa, că situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional. Această soluție este în concordanță și cu jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, conform căreia orice diferență de tratament, făcută de stat între indivizi aflați în situații analoage, trebuie să-și găsească o justificare obiectivă și rezonabilă. Curtea a apreciat că analiza situației ce face obiectul cauzelor pornește de la ipoteza că ambele categorii de personal între care se realizează comparația de către autorii excepției sunt persoane care dețin calitatea de funcționari publici, ceea ce ar determina calificarea situației acestora ca fiind identică. S-a constatat însă că diferența rezidă

în aceea că, în cazul primei categorii, vechile structuri își continuă activitatea, întrucât se reorganizează ca urmare a fuziunii prin absorbție, pe când în cazul celei de-a doua categorii, în care se găsesc și autorii excepției, vechea structură — Garda Financiară — și-a încetat activitatea, legea prevăzând desființarea sa. Astfel, analiza realizată din această perspectivă duce la concluzia că cele două categorii de persoane se află în situații juridice diferite, astfel încât tratamentul juridic diferit este pe deplin justificat. Prin urmare, în cauză nu poate fi reținută încălcarea principiului egalității în fața legii, prevăzut de art. 16 din Constituție.

23. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

24. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi¹,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Vasile Bărbulescu în Dosarul nr. 1.893/120/2014 al Tribunalului Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 martie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

¹ A se vedea opiniile separate formulate la Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 148

din 17 martie 2015

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 123 alin. 1
din Codul penal din 1969 și art. 48 alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală din 1968**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 123 alin. 1 din Codul penal din 1969 și art. 48 alin. 1 din Codul de procedură penală din 1968, excepție ridicată de Marin Ionel Pop în Dosarul nr. 4.858/258/2012/a2 al Tribunalului Sibiu — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 703D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, deoarece dispozițiile legale criticate nu au legătură cu soluționarea cauzei.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia penală nr. 32/CF din 3 iulie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 4.858/258/2012/a2, **Tribunalul Sibiu — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 123 alin. 1 din Codul penal din 1969 și art. 48 alin. 1 din Codul de procedură penală din 1968**, excepție ridicată de Marin Ionel Pop într-o cauză penală în care se fac cercetări cu privire la săvârșirea infracțiunii de gestiune frauduloasă prevăzute și pedepsite de art. 214 alin. 1 și 2 din Codul penal din 1969.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că prevederile art. 123 alin. 1 din Codul penal din 1969 sunt neconstituționale, deoarece modalitatea de interpretare dată de instanța de drept comun acestor dispoziții îi afectează dreptul la un proces echitabil prin aceea că a apreciat că un act de începere a urmăririi penale infirmat ulterior poate fi motiv de întrerupere a cursului prescripției răspunderii penale. Așa fiind, în măsura în care prin sintagma „îndeplinirea oricărui act” se poate înțelege chiar și un act al procurorului (rezoluție/ordonanță) infirmat ulterior de către procurorul ierarhic superior, atunci dispozițiile legale îi afectează dreptul la un proces echitabil.

6. În ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală din 1968, autorul excepției susține că acestea sunt neconstituționale în măsura în care una și aceeași persoană poate efectua acte de urmărire penală în calitate de ofițer de poliție, ca mai apoi, în calitate de procuror, să își supravegheze propria cercetare efectuată anterior. Câtă vreme judecătorul este incompatibil dacă soțul, ruda sau afinul său, până la gradul al patrulea inclusiv, a efectuat acte de urmărire penală, a supravegheat urmărirea penală, a soluționat propunerea de arestare preventivă ori de prelungire a arestării preventive, în cursul urmăririi penale, cu atât mai mult acel judecător se află în stare de incompatibilitate dacă el însuși a efectuat respectivele acte.

7. **Tribunalul Sibiu — Secția penală**, după ce a admis contestația formulată împotriva încheierii penale din 23 iunie 2014 a Judecătoriei Sibiu, pronunțată în Dosarul nr. 4.858/258/2012/a2, prin care aceasta a respins ca inadmisibilă excepția formulată, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la fondul său.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece autorul deduce neconstituționalitatea dispozițiilor legale din modul în care acestea pot fi interpretate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit actului de sesizare, dispozițiile art. 123 alin. 1 din Codul penal din 1969, cu denumirea marginală *Întreruperea cursului prescripției*, și dispozițiile art. 48 alin. 1 din Codul de procedură penală din 1968, cu denumirea marginală *Alte cauze de incompatibilitate*. Curtea constată că, în ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 alin. 1, autorul excepției nu critică întreg alineatul, ci numai lit. e), motiv pentru care urmează a restrânge obiectul excepției numai cu privire la această literă. Dispozițiile legale criticate au următorul conținut:

— Art. 123 alin. 1 din Codul penal din 1969: *„Cursul termenului prescripției prevăzute în art. 122 se întrerupe prin îndeplinirea oricărui act care, potrivit legii, trebuie comunicat învinuitului sau inculpatului în desfășurarea procesului penal.”;*

— Art. 48 alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală din 1968: *„Judecătorul este de asemenea incompatibil de a judeca, dacă în cauza respectivă: [...]*

e) soțul, ruda sau afinul său, până la gradul al patrulea inclusiv, a efectuat acte de urmărire penală, a supravegheat urmărirea penală, a soluționat propunerea de arestare preventivă ori de prelungire a arestării preventive, în cursul urmăririi penale;”.

13. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 20 referitor la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil, art. 131 referitor la *Rolul Ministerului Public* și art. 132 referitor la *Statutul procurorilor*.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 123 alin. 1 din Codul penal din 1969, autorul acesteia neagă posibilitatea întreruperii cursului prescripției penale printr-un act al procurorului (respectiv rezoluția de începere a urmăririi penale) care ulterior a fost infirmat, întrucât acesta nu mai poate avea relevanță juridică și că, din această perspectivă, din momentul infirmării învinuitul redobândește calitatea de făptuitor, față de care termenul de prescripție a cursului continuu fără să fi fost întrerupt. Analizând critica formulată, Curtea constată că prevederile art. 123 alin. 1 din Codul penal dispun cu privire la întreruperea cursului prescripției răspunderii penale prin îndeplinirea oricărui act care, potrivit legii, trebuie comunicat învinuitului/inculpatului. Astfel, instituția prescripției răspunderii penale constă în stabilirea unui termen care trebuie să curgă în mod netulburat și în interiorul căruia fie autorul faptei nu a fost tras la răspundere penală, fie nu s-a încercat tragerea la răspundere penală. Doar în aceste condiții uitarea faptei se poate realiza. Dacă însă, în acel interval **s-a încercat tragerea la răspundere penală**, uitarea socială nu mai poate avea loc, iar prescripția nu mai poate curge netulburat. Aceste cauze de întrerupere sunt constituite de acte de procedură care trebuie comunicate învinuitului sau inculpatului (acte de deținere preventivă, arestarea preventivă, acte de punere sub învinuire, prezentarea materialului de urmărire penală etc.) și, între ele, se pot regăsi și rezoluțiile de începere a urmăririi penale. Aceste cauze de întrerupere produc două efecte juridice, care constau atât în oprirea curgerii termenului și eliminarea timpului curs, cât și în **începerea curgerii unui nou termen** de prescripție. Prin urmare, **numai dacă dispăre cauza de întrerupere** se produce

cel de-al doilea efect juridic, pentru că odată cu dispariția sa începe să curgă un nou proces de uitare socială și, odată cu ea, curgerea unui nou termen de prescripție.

15. Din această analiză rezultă că legiuitorul a urmărit să dea eficiență unor cauze prin care întrerupe cursul prescripției, a căror finalitate proprie constă în asigurarea respectului legalității și adevărului în faza de urmărire penală, contribuind la înfăptuirea justiției penale.

16. Așa fiind, analizând critica autorului excepției, se desprinde concluzia că acesta apelează la instanța de contencios constituțional pentru a invalida interpretarea dată textului legal, în sensul că o rezoluție de începere a urmăririi penale, deși infirmată, poate întrerupe cursul prescripției. O astfel de interpretare nu poate fi cenzurată de Curtea Constituțională, întrucât, pe de o parte, textul nu reglementează *in terminis* care sunt acele acte de procedură ce pot întrerupe cursul prescripției și, pe de altă parte, identificarea lor intră în competența exclusivă a judecătorului investit cu dezlegarea pricinii pe fond, cu atât mai mult cu cât o interpretare și aplicare corectă/greșită a normei poate fi cenzurată cu prilejul exercitării căilor de atac în cadrul unui proces echitabil.

17. Mai mult decât atât, așa cum se poate observa, presupusa infracțiune a fost comisă la data de 22 martie 2004 și prin urmare acesta este momentul *a quo* de la care începe să curgă termenul de prescripție. Durata acestuia este însă indisolubil legată de o încadrare juridică corectă dată faptei. De aceea, chiar și în situația în care după data de 22 martie 2009 (deci după trecerea unui interval de 5 ani) organele judiciare ar fi dispus, în acord cu art. 10 alin. 1 lit. g) din Codul de procedură penală din 1968, o soluție de netrimiterie în judecată pentru că s-ar fi împlinit termenul de prescripție al răspunderii penale pentru infracțiunea prevăzută de art. 272 alin. (1) din Legea nr. 31/1990, nimic nu le-ar fi oprit să infirme soluția de neurmărire penală și să schimbe încadrarea juridică în infracțiunea de delapidare, pentru că o soluție de netrimiterie în judecată nu beneficiază de autoritate de lucru judecat, sens în care, în temeiul art. 220 din Codul de procedură penală din 1968, coroborat cu art. 64 alin. (3) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, aceasta poate fi infirmată în raport cu existența unor date noi care să o justifice (a se vedea Decizia nr. 12 din 16 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 27 februarie 2014). În același sens erau și dispozițiile art. 278¹ alin. 11 din Codul de procedură penală din 1968 potrivit cărora menținerea unei rezoluții/ordonanțe de netrimiterie în judecată, prin sentința dată cu prilejul soluționării plângerii împotriva soluției procurorului, nu este intangibilă în situația în care s-au descoperit fapte sau împrejurări noi ce nu au fost cunoscute de organul de urmărire penală.

18. Așa fiind, examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că motivul de neconstituționalitate invocat nu privește textul de lege ca atare, ci aplicarea acestuia, aspect care, potrivit art. 2 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992, excedează competenței instanței de contencios constituțional. Potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, „*Sunt neconstituționale prevederile actelor [...] care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției*”, alin. (3) al aceluiași articol stabilind că instanța constituțională „*se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată [...]*”. Curtea Constituțională a statuat în repetate rânduri că nu intră în atribuțiile sale cenzurarea aplicării legii de către instanțele judecătorești, controlul judecătoresc realizându-se exclusiv în cadrul sistemului căilor de atac prevăzute de lege. În acest sens, potrivit art. 126 alin. (1) din Constituție, „*Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe*

judecătorești stabilite de lege” (a se vedea Decizia nr. 1665 din 15 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 19 februarie 2010).

19. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 123 alin. 1 din Codul penal din 1969 urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

20. În ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală din 1968, Curtea, analizând situația de fapt, constată că urmărirea penală a început în anul 2007 prin rezoluția ofițerului de poliție judiciară care ulterior a devenit procuror și care la data de 25 septembrie 2012 a întocmit rechizitoriul. Anterior acestei date, respectiv la 5 august 2011, a fost respinsă cererea de recuzare a procurorului pentru acest motiv și, cu prilejul judecării cauzei în camera preliminară, au fost analizate aceste aspecte care, de asemenea, au fost respinse ca neîntemeiate. Prin urmare, posibilitatea ca actul prin care se dispune începerea urmăririi penale să fie semnat de aceeași persoană care a întocmit rechizitoriul era în acord cu normele legale întrucât, potrivit dispozițiilor art. 218 alin. 3 din Codul de procedură penală din 1968, procurorul însuși nu numai că poate să asiste la efectuarea oricărui act de cercetare penală, dar poate să îl efectueze personal, fără ca acest lucru să atragă incompatibilitatea sa. O astfel de concluzie se desprinde și din Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 11 din 9 februarie 2009 referitoare la examinarea recursului în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, privind incidența cazului de incompatibilitate prevăzută de art. 49 alin. 4 din Codul de procedură penală în ipoteza trimiterii cauzei la procuror în vederea redeschiderii urmăririi penale, prevăzută de art. 278¹ alin. 8 lit. b) cu referire la art. 273 alin. 11 din Codul de procedură penală din 1968, prin care instanța supremă a statuat că dispozițiile art. 49 alin. 4 din Codul de procedură penală din 1968, potrivit cărora „*Persoana care a efectuat urmărirea penală este incompatibilă să procedeze la refacerea acesteia, când refacerea este dispusă de instanță*”, se interpretează în sensul că nu există incompatibilitate a persoanei care a efectuat urmărirea penală în ipoteza trimiterii cauzei la procuror în vederea redeschiderii urmăririi penale, prevăzută de art. 278¹ alin. 8 lit. b) cu referire la art. 273 alin. 11 din Codul de procedură penală. A mai reținut instanța supremă că, în cazul trimiterii cauzei la procuror în temeiul art. 278¹ alin. 8 lit. b) din Codul de procedură penală, în vederea începerii sau redeschiderii urmăririi penale, judecătorul nu desființează actele de urmărire propriu-zise ce s-au efectuat, ci numai ultimul act, respectiv numai rezoluția sau ordonanța de netrimiterie în judecată, astfel că persoanei care a efectuat urmărirea penală până la acest moment procesual îi revine doar obligația să administreze în continuare probele apreciate ca necesare clarificării aspectelor nelămurite, în cadrul limitelor stabilite prin soluția de admitere a plângerii.

21. Ca atare, procurorul și, respectiv, organul de cercetare penală care a efectuat acte de urmărire penală nu se află în cazul de incompatibilitate prevăzută în art. 49 alin. 4 din Codul de procedură penală din 1968 decât dacă s-a dispus restituirea cauzei de către instanță, în temeiul art. 332 din Codul de procedură penală, în vederea refacerii urmăririi penale. Or, în prezenta cauză nu s-a dispus restituirea în temeiul art. 332 din Codul de procedură penală din 1968. Dimpotrivă, la data de 4 martie 2010, prin Sentința penală nr. 159, Judecătoria Sibiu a desființat rezoluția de neîncepere a urmăririi penale în cauză și a restituit cauza la parchet în vederea începerii urmăririi penale, situație care nu poate atrage incompatibilitatea procurorului.

22. Autorul excepției este nemulțumit de împrejurarea că, în dosarul său, ofițerul de poliție judiciară care a început urmărirea penală împotriva sa la data de 7 noiembrie 2007 a devenit

ulterior procuror și a confirmat în această calitate propriile acte. Apreciază că o astfel de posibilitate afectează dreptul la un proces echitabil, precum și rolul constituțional al Ministerului Public și statutul procurorilor. Cu privire la criticile avansate, Curtea constată că autorul excepției încearcă să supună cenzurii Curții Constituționale modul de interpretare și aplicare a normelor legale criticate, fapt care, așa cum s-a arătat, este inadmisibil. În plus, se tinde la modificarea textului legal criticat

în sensul că incompatibilitatea ar trebui să subziste și în situația în care procurorul însuși a efectuat acte de cercetare penală în calitate de ofițer de poliție judiciară, situație care, de asemenea, nu poate fi supusă cenzurii Curții, întrucât este inadmisibilă. În concluzie, Curtea constată că și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală din 1968 este inadmisibilă și urmează a fi respinsă în acest sens.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 123 alin. 1 din Codul penal din 1969 și art. 48 alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală din 1968, excepție ridicată de Marin Ionel Pop în Dosarul nr. 4.858/258/2012/a2 al Tribunalului Sibiu — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Sibiu — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 martie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
pe anul 2015 pentru Societatea Comercială „BĂIȚA” — S.A.
Ștei, aflată sub autoritatea Ministerului Economiei,
Comerțului și Turismului**

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2015 pentru Societatea Comercială „BĂIȚA” — S.A. Ștei, aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Comerțului și Turismului, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul economiei,
comerțului și turismului,

Mihai Tudose

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

Ministrul muncii, familiei, protecției
sociale și persoanelor vârstnice,

Rovana Plumb

București, 22 aprilie 2015.
Nr. 269.

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI TURISMULUI
Societatea Comercială „BĂIȚA” — S.A. Ștei
Bihor/Ștei, str. Cuza Vodă nr. 9
CUI 14322197

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2015**

		mii lei	
INDICATORI		Nr. rd.	Propuneri an curent 2015
0	1	2	3
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1 15.318
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2 15.318
	a)	subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3
	b)	transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4
	2	Venituri financiare	5
	3	Venituri extraordinare	6
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7 13.718
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8 13.718
	A.	cheltuieli cu bunuri și servicii	9 4.832
	B.	cheltuieli cu impozite, taxe și varsăminte asimilate	10 427
	C.	cheltuieli cu personalul, din care:	11 6.929
	C0	Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12 4.379
	C1	ch. cu salariile	13 4.379
	C2	bonusuri	14
	C3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	15 141
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizărilor de personal	16
	C4	Cheltuieli aferente contractului de mandat și a altor organe de conducere și control, comisii și comitete	17 414
	C5	cheltuieli cu asigurările și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	18 1.995
	D.	alte cheltuieli de exploatare	19 1.530
	2	Cheltuieli financiare	20
	3	Cheltuieli extraordinare	21
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22 1.600
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23 243
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24 1.357
	1	Rezerve legale	25 80
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27 1.277
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32 0
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a
	c)	- dividende convenite altor acționari	34

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

0	1	2	3	4
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	0
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama și publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	50
	1	Alocații de la buget	44	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	50
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	145
	2	Nr. mediu de salariați total	49	139
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială*	50	2.625
	4	Castigul mediu lunar pe salariat determinat pe baza cheltuielilor cu salariile (lei/persoană) (Rd.13/Rd.49)/12*1000	51	2.625
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	139
	6	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	53	
	7	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	54	896
	8	Plăți restante	55	174
	9	Creanțe restante	56	256

*) rd.50 = rd.155 din Anexa 2

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2015 pentru Societatea Comercială „CONPET”— S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri, pe anul 2015 pentru Societatea Comercială „CONPET” — prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Energiei, hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul energiei, întreprinderilor mici și mijlocii și mediului de afaceri,
Andrei Dominic Gere
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici
Ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice,
Rovana Plumb

București, 22 aprilie 2015.
Nr. 270.

MINISTERUL ENERGIEI, ÎNTEPRINDERILOR MICI ȘI MIJLOCII ȘI MEDIULUI DE AFACERI
Societatea Comercială „CONPET” — S.A.

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2015**

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2015
0	1	2	3	5
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	415.956
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	410.431
	a)	subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
	b)	transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	5.525
	3	Venituri extraordinare	6	0
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	351.656
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	351.382
	A.	cheltuieli cu bunuri si servicii	9	108.288
	B.	cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	10	32.119
	C.	cheltuieli cu personalul, din care:	11	105.173
	C0	Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	80.428
	C1	ch. cu salariile	13	68.856
	C2	bonusuri	14	11.572
	C3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	1.932
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	16	1.932
	C4	Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	17	1.813
	C5	cheltuieli cu asigurările și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	18	21.000
	D.	alte cheltuieli de exploatare	19	105.802
	2	Cheltuieli financiare	20	274
	3	Cheltuieli extraordinare	21	0
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	64.300
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	11.587
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	52.713
	1	Rezerve legale	25	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	52.713
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	4.400
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	48.546
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	28.504

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

0	1	2	3	5
	b)	- dividende cuvenite bugetului local	33a	0
	c)	- dividende cuvenite altor acționari	34	20.042
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	4.167
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	51.912
	1	Alocații de la buget	44	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	51.912
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	1.715
	2	Nr.mediu de salariați total	49	1.733
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială	50	3.592
	4	Castigul mediu lunar pe salariat determinat pe baza cheltuielilor cu salariile (lei/persoană) (Rd.13/Rd.49)/12*1000	51	3.311
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	237
	6	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	53	
	7	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	54	845
	8	Plăți restante	55	
	9	Creanțe restante	56	365

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2015 al Companiei Naționale „Administrația Canalelor Navigabile” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor

Având în vedere prevederile Legii bugetului de stat pe anul 2015 nr. 186/2014,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2015 al Companiei Naționale „Administrația Canalelor Navigabile” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Angajarea sumelor alocate de la bugetul de stat se face cu respectarea prevederilor art. 39 alin. (1) din Legea bugetului de stat pe anul 2015 nr. 186/2014.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor,
Ioan Rus
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici
Ministrul muncii, familiei,
protecției sociale și persoanelor vârstnice,
Rovana Plumb

MINISTERUL TRANSPORTURILOR
 COMPANIA NAȚIONALĂ „ADMINISTRAȚIA CANALELOR NAVIGABILE” — S.A.
 Agigea, Str. Ecluzei nr. 1
 Cod unic de înregistrare: RO 11087755

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
 pe anul 2015**

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent (2015)
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	55.220,89
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	54.669,39
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	551,50
	3	Venituri extraordinare	6	
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	53.654,23
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	53.534,23
		A. cheltuieli de bunuri și servicii	9	22.868,03
		B. cheltuieli cu impozite, taxe și varsăminte asimilate	10	1.992,18
		C. cheltuieli cu personalul, din care:	11	16.816,30
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	13.063,30
		C1 ch. cu salariile	13	10.880,37
		C2 bonusuri	14	2.182,93
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	16	
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat și a altor organe de conducere și control, comisii și comitete	17	886,33
		C5 cheltuieli cu asigurările și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	18	2.866,67
		D. alte cheltuieli de exploatare	19	11.857,72
	2	Cheltuieli financiare	20	120,00
	3	Cheltuieli extraordinare	21	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	1.566,66
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	270,13
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	1.296,53
	1	Rezerve legale	25	78,33
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	1.218,20
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	121,82
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	670,01
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	536,01
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	134,00

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

0	1	2	3	4
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.32 - Rd.31 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	548,19
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	4.328,89
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	4.328,89
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	799,59
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	2.553,04
	d)	cheltuieli cu reclama și publicitate	41	50,97
	e)	alte cheltuieli	42	925,29
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	224.705,00
	1	Alocații de la buget	44	4.000,00
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	224.705,00
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	435
	2	Nr.mediu de salariați total	49	431
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	50	2.460,15
	4	Castigul mediu lunar pe salariat determinat pe baza cheltuielilor cu salariile (lei/persoană) (Rd.13/Rd.49)/12*1000	51	2.103,71
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	126,84
	6	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	53	
	7	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	54	971,63
	8	Plăți restante	55	
	9	Creanțe restante	56	6.900,00

ACTE ALE CONSILIULUI DE MEDIERE

CONSILIUL DE MEDIERE

HOTĂRÂRE

privind modificarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului de mediere, aprobat prin Hotărârea Consiliului de mediere nr. 5/2007

În temeiul art. 17 alin. (2) și al art. 71 alin. (1) din Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul de mediere adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului de mediere, aprobat prin Hotărârea Consiliului de mediere nr. 5/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 27 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 3, alineatul (11) va avea următorul cuprins:**

„(11) Mediatorul autorizat este înscris în Tabloul mediatorilor în condițiile prevăzute la art. 12 din Lege.”

2. **La articolul 3, alineatul (3) se abrogă.**

3. **La articolul 8, alineatul (6) va avea următorul cuprins:**

„(6) Comisia consultativă a corpului profesional este constituită din președinții corpului profesional al mediatorilor autorizați din fiecare județ, a cărei consultare este necesară pentru adoptarea oricăror decizii privitoare la organizarea și reglementarea profesiei de mediator.”

4. **La articolul 18, litera k) va avea următorul cuprins:**

„k) întocmește și actualizează cel puțin semestrial Registrul organizațiilor din domeniul medierii, în condițiile prevăzute de prezentul regulament, și îl publică pe portalul său web.”

5. **La articolul 18, literele l) și u) se abrogă.**

6. **La articolul 39 alineatul (2), litera d) se abrogă.**

7. **La articolul 40 alineatul (9), litera b) se abrogă.**

8. **La articolul 40, alineatul (91) se abrogă.**

9. **La articolul 45, alineatul (4) va avea următorul cuprins:**

„(4) Mediatorii care îndeplinesc condițiile art. 23 din Lege și pentru care intervine o cauză de suspendare conform Legii rămân înscrși în Tabloul mediatorilor, care se publică anual în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu mențiunea «suspendat» și înscrierea datei de la care devine aplicabilă cauza de suspendare.”

10. **Articolul 52¹⁶ se abrogă.**

11. **Articolul 83¹ va avea următorul cuprins:**

„Art. 83¹. — În vederea îndeplinirii atribuțiilor ce îi revin și în scopul informării publice, Consiliul înființează un singur registru al organizațiilor din domeniul medierii RODM, care cuprinde o singură secțiune publicată pe site-ul Consiliului de mediere.”

12. **Articolele 83², 83³, 83⁴, 83⁵, 83⁶, 83⁷, 83⁸, 83⁹ și 83¹⁰ se abrogă.**

13. **La anexa nr. 2B, litera b) se abrogă.**

Președintele Consiliului de mediere,
Mugur Bogdan Mitroi

București, 25 aprilie 2015.
Nr. 24.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind sancționarea ASOCIAȚIEI CONSULT ȘCOLARI

cu revocarea aprobării acordate și radierea din Registrul furnizorilor de programe educaționale

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din cadrul ședinței din data de 4 februarie 2015, în cadrul căreia a fost analizat Referatul de constatare întocmit de Direcția reglementare-autorizare cu nr. SA-DRA 275 din 16 ianuarie 2015, ca urmare a controlului permanent efectuat la ASOCIAȚIA CONSULT ȘCOLARI, cu sediul social în Satu Mare, str. Aurel Vlaicu nr. 78, județul Satu Mare, 6462/A/2007, CUI 182551555, F-0034,

a constatat următoarele:

Societatea nu a achitat taxa anuală de menținere în Registrul furnizorilor în cuantumul și la termenele legale; astfel, furnizorul de programe educaționale a încălcat prevederile art. 4 alin. (3) din Normele privind activitatea furnizorilor de programe educaționale și atestarea lectorilor în domeniul asigurărilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asiguraților nr. 8/2012.

Fapta constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, pentru fapta nelegală reținută în sarcina ASOCIAȚIEI CONSULT ȘCOLARI, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și k) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează ASOCIAȚIA CONSULT ȘCOLARI, cu sediul social în Satu Mare, str. Aurel Vlaicu nr. 78, județul Satu Mare, 6462/A/2007, CUI 182551555, F-0034, cu revocarea aprobării acordate și radierea din Registrul furnizorilor de programe educaționale, potrivit dispozițiilor art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 11 lit. d) din Normele privind activitatea furnizorilor de programe educaționale și atestarea lectorilor în domeniul asigurărilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asiguraților nr. 8/2012.

Art. 2. — Furnizorul de programe educaționale are obligația să aducă la cunoștința clienților săi revocarea aprobării și radierea din Registrul furnizorilor, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, rămânând direct răspunzător pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

Art. 3. — (1) Împotriva prezentei decizii, ASOCIAȚIA CONSULT ȘCOLARI poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, măsura dispusă, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE**privind sancționarea Societății TISIA EXPERT — S.R.L.****cu revocarea aprobării acordate și radierea din Registrul furnizorilor de programe educaționale**

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din cadrul ședinței din data de 4 februarie 2015, în cadrul căreia a fost analizat Referatul de constatare întocmit de Direcția reglementare-autorizare cu nr. SA-DRA 275 din 16 ianuarie 2015, ca urmare a controlului permanent efectuat la Societatea TISIA EXPERT — S.R.L., cu sediul social în București, Str. Povernei nr. 20, et. 4, ap. 9, camera 1, sectorul 1, J40/5863/31.03.2008, CUI 23621171, F-0031,

a constatat următoarele:

Societatea nu a achitat taxa anuală de menținere în Registrul furnizorilor în cuantumul și la termenele legale; astfel, furnizorul de programe educaționale a încălcat prevederile art. 4 alin. (3) din Normele privind activitatea furnizorilor de programe educaționale și atestarea lectorilor în domeniul asigurărilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2012.

Fapta constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, pentru fapta nelegală reținută în sarcina Societății TISIA EXPERT — S.R.L., în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și k) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează Societatea TISIA EXPERT — S.R.L., cu sediul social în București, Str. Povernei nr. 20, et. 4, ap. 9, camera 1, sectorul 1, J40/5863/31.03.2008, CUI 23621171, F-0031, cu revocarea aprobării acordate și radierea din Registrul furnizorilor de programe educaționale, potrivit dispozițiilor art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 11 lit. d) din Normele privind activitatea furnizorilor de programe educaționale și atestarea lectorilor în domeniul asigurărilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2012.

Art. 2. — Furnizorul de programe educaționale are obligația să aducă la cunoștința clienților săi revocarea aprobării și radierea din Registrul furnizorilor, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, rămânând direct răspunzător pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

Art. 3. — (1) Împotriva prezentei decizii, Societatea TISIA EXPERT — S.R.L. poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, măsura dispusă, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 30 martie 2015.
Nr. 615.

RECTIFICĂRI

La Normele tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2015 și 2016, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 185/2015, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 și 219 bis din 1 aprilie 2015, se fac următoarele rectificări:

- în anexele 6.1—6.4, la paragraful al treilea de sub tabel, în loc de: „...din Anexa 1.” se va citi: „...din Anexa 6.”;
- în anexele 7.1—7.3, la paragraful al doilea de sub tabel, în loc de: „...din Anexa 2.” se va citi: „...din Anexa 7.”;
- în anexele 8.1—8.3, la paragraful al doilea de sub tabel, în loc de: „...din Anexa 3.” se va citi: „...din Anexa 8.”

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

